RATENICKÁ VČELA
www.ekomuzeum.ratenice.cz

II. věta.

Ant. Hoffmann:

Máří Magdalena.

Kantáta

pro sóla: soprán, alt, tenor, baritón, bas, ženský, mužský, smíš. sbor

s doprovodem varhan.

Tekst Emmerich Mazal.

SN410

II. věta.

Moderato.

p

Allegretto.

mf Marta Magdě domlouvala buď fakon jaks

p

bý·vá·va·la, víš, jak matka na nás lpěla ce·lé no·ci za nás bděla

by dítkem jímž život dala lidská zloba nic nevzala.

Dvojzpěv Marky a Magdaleny

Marla:

mf Zvaž pestro Magdale · no, že

Moderato

mf

matčino no·síš jmé · no, to ať nade vše je ti svaté, odlož

rall. Moderato.

zvyky tvoje kdaše... Vzpomínky vrací ti zpátky

p

nejsladší tu má-ruč matky mf či zapomělas

drahou tvář, v níž znáti bylo lásky zář f či zapomělas

těžkých chvil jež dal by nám jen stesk a tíseň?

Magd. Recit. Modla

f Marto, ne·za·po·mě·la jsem, *mf* že po·had·kami zlatila nám

p

stezky našich dětských let, lás·kou že nás vždycky hřá·la

f

espressivo

když nás chladem tví. tal svět

ma·ti·čka nám byla hvězdou

jež se nikdy ne·ka·lí,

svíti·la nám ve dne v noci

v bezpečí i in·ska·lí.

Trojzpěv: Moderato

Kam nám pah

známe

paměť zpátky velkou je · jí lásku velkou její lásku

proto štěstím jako

znamě, štěstím i žalem pevně jdem a nekle · sá · me;

Magdal.

mf hluboko nám v prsci leží ú · těcha ta přesladká

Marta.

mf

že nám byla v celém světě nej·krá·sněj·ší po·had·ka

Obě.

ff

rit.

že nám byla v celém světě nej·krá·sněj·ší po·hád·ka.

Muž. sbor

Řazno.

nepsat.

Zní lesní rohy

ú- sečným rytmem, zpěv zá- sol lovců zazní- vá ji- třem

v podve- čer po lo- vu na závěr dne příbu- zný Pi- lá- tův

rukou kyne Muci- em De- ci- em krásným sa zoán

na ho- ře Ze- ze- lě dal zro- bit sám Kzába- vě pozval pak

o- ko- lí- ce- lé, ma- jě rád pro- středí ve- se- lé, smělé

já- sa- vá písní- čka ho- ve- čká zmí

Loveckà. Muž. sbor.

Allegro con brio. nepsal.

Ó úspěšný lov leď slunce ji, muž zdar buď lovče ho- bě, lovu zdar

ní- lo- vek zvě- ře hvozdní- ho za- já- sej, za- já- sej za-

hleď za- já- sej, za-

hleď za já sej já- sej

já- sej z hrdla so- bě di- a- ně vzdejme všichni hold a

vzdej- me

dík ze srdce mi- lý, že vedla naše o- šle- jky a

dík ze srdce

ší- jky naše k ci- li, nuž zapěj- me si z plných plic, žij

jen lo- vecké šťě- stí, jež ja- ron to- bě bouřil krev, a

rozkoš to- bě vě- stí, budiž lo- vu zdar, budiž lo- vu zdar, kdy

božstvo nám lak- pří- lo, již cresc. již vzhůru rájem o- šlé- jey, a

já- sejte ha- ló, haló, já rit. sejte Tempo arco. haló, haló, haló.

Decimus. Allegretto. nepsal

Ve- se- lí jste milí hoši opravdu z vás radost mám,

lov se nám vě- ru po- da- řil za to čer- dík vám vzdám

za to budiž dík vám vzdán

Allegro

a

nyní Kzába-vě družné do-sti pí-dla i pí-ti pem

těchto plodů která skýt-á krásná ta judejská zem, krásná ta judejská

mit

plodná zem

Tempo allegretto.

Kromě plodů země a-le pro pa-dort nám mužům jen

rodí ha-to země laků množství vábnějch Krásnějch žen

nechť gaschnou ha-ké pramí sezve-te je zo-ko-li, at

Kpodě Venu-še slicné, ve-se-lý zpěv hlaho-lí

II. věta

Smíš. sbor.

přío. sbor Allegro

nepsat -

Ucho - ště leč všechni do pěkní či - ně, trud a bol každý z duše zapla - ší, mocht -

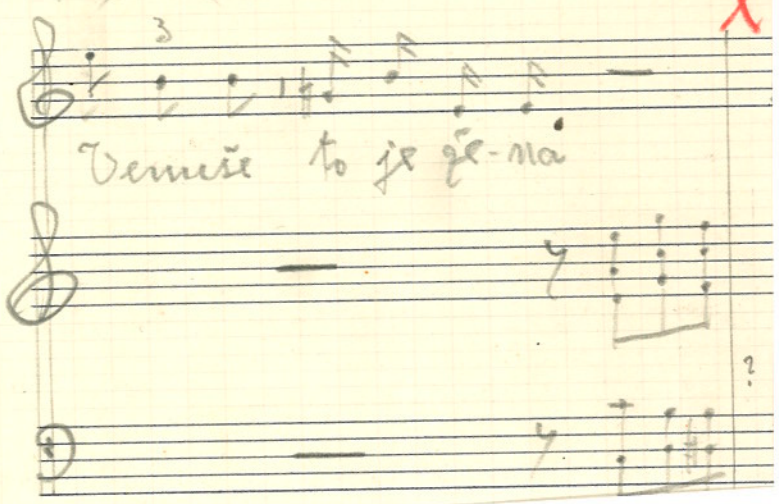
ný - jež slavně vzdrav a ště - stí státem Mesi - us De - ci - us přišel, přišel nás

přišel nás

milý a u - přímný vidce nás.

Dvéma

Recit.

3
Vemiše to je ge-nia
?

Decius:

pověz dívko ty spanilá a · do · nis zdá tvojim otcem, či

Magdal.
Recit.

bohyně tě zrodila?

jsem

Moderato

Magdale · na, mne mf bohyně nezrodila

prostá že na moji má-ti, mf u-či-la mne lidi chá-li

u-či-la mne mi-lo-va-li.

Meno

mf Máť má žila jen svým dětem, každičkým své duše vznětem

nesla strasti od·ží·há·ní každého dne od svá·tá·ní

Meno mosso

s úsměvem den po·čí·na·la, po·lib·kem jej kon·čí·va·la

Andante

f pro·pě·vek jí se rtů zněl tak, jako·by slavík zpíval mf a v sen když nás

p

p

f.

Moderato

skoř·lé·ba·la lépe panna než·lé·ha·la lásky je·jí

bi·chá vrouci, *f* památku nám dala skvoucí, zá·jí·ci nám, jejím

dětem na lé hrudné pouti světem.

Più mosso.

f

Mě chtivé mládí však chce žít od koho lze, když matky není

più

mf

rady čekat, v něj víru mít, to pane na zřeteli měj stále

a získáš-li mou vinu v lebe pak dáš mi štěstí nenadálé p a mně

rit.

Decius

lehkè bude dáti tobě sebe. *f* Tvou ví · ru získat pravíš. Vždyť

f

Moderato.

nevíš, že hlavou mou myšlének ví · ří ti · sí · ce, které jak

hvězdy kol měsíce kupí se kol tebe, a *ff* v rámci prostých lěchtověl,

své srdce na dlani ti dá · vám ce · lé a kdyby svět všech známých

lásky slov vmá jista chtěl mi dát, jich málo bylo

by, bych jí · ci moh, jak mám tě rád.

rit.

rit.

Rec.

f Jásot a smích vstal, když vstoupil Nazaretský se ženami a

mf

Rec.

apoštoly vjásali jí do stan, prošel stanem v naprostém

tichu, s mírným úsměvem ve tváři, vida Magdaleninu

rozjásanou vnáruči milence, tato u·žasla vymanila se rychle

z jeho ná·ru·če.

Magd. moderato

mf ža

v ú·di·vu zřím božsky krásnou tvář, jíž věnčí ti·ché lás·ky

sva·lo·zář, a modř o·čí jeho laskavých, já

Allegro rubato

f často okrále zřela ve snách svých, a *ff* vplen dávši tělo své kde komu, ve

Largo

vášni zlé svolu·jíc vždy všemu, já *mf* bídná, hříšná

p

Moderato

pěj · du jemu vstříc, by od · pus · til mou vinu;

Andantino

mf On ús · mě · vem dětsky milým jasným, ži · vot nový učiní mi

spásným o lásce · li kde kdo píseň zpí · vá poznáš, zda bol, či

f.

radost v konech zní · vá f a přání mé duše nyní žhoucí

pýchu v pokoru zaměniti vrouci.

Moderato.

mf Nech mne Pane můj, já za ním jdu a

Decius: Allegro con brio e rubato

le. be chceš-li, k společné pouti zvu. f Máří, to za to žeš mi byla

mf

všim, že vše, čím jsem vládl, bylo Laké Tvým

Molto meno mosso

doloroso

mf já v tebe věřil v tebe dou-fal, a za-to bolest, že bych

f.

String. molto — poco a poco

zoufal. — f Když ří·ká·va·li mně, žes padlou

string. — Meno mosso

od·ra·nou kde·jším a zrád·nou já ne·vě·řil, maje v lebe

mf

Modto.

ví·ru, dnes však ne·ní cesty ke pří·ze. — f já šťasten byl když

v má · ruč tvou jsem spěl, lákán a laskán tvou vášní přemírnou

ff rill.

f já prosit však ne · půj · du nevděčnou, byť bolest má byla nesmírnou.

Lento

rill.

p Jdi, a zapomeň, žes byla moji věřím, že příští čas bolest mou

f.

Tenor.

Mužs. sbor.

p

zhojì.

Ó ško · da lé

pře · ško · da

lásky žha- vé

lás . . .

jež srdce

kay . . jež

srdce rve, zde

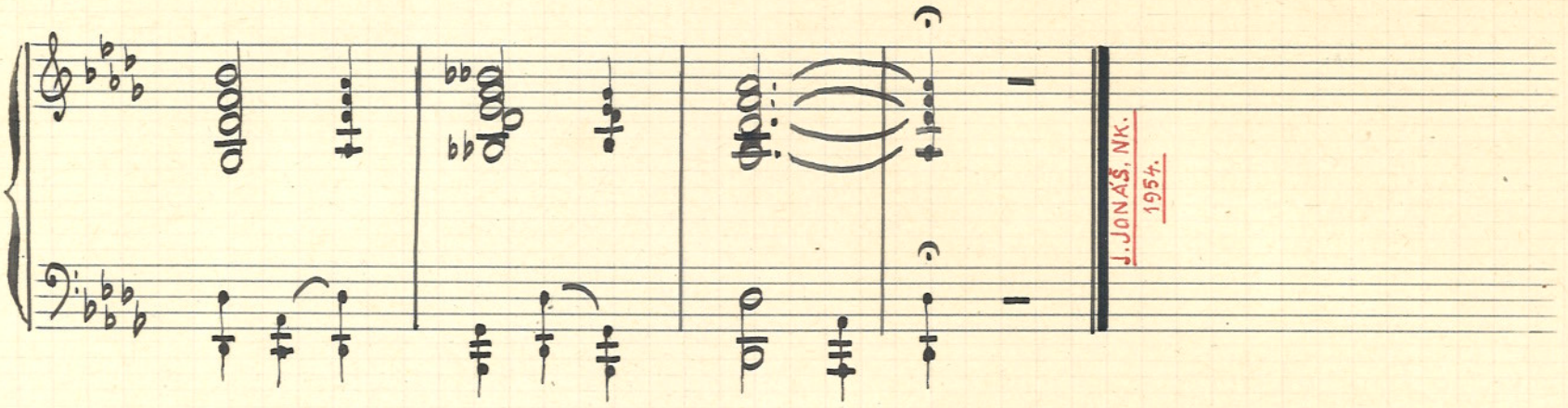
ze hrudi

rve zde

moc

moc jest ne · smr · ně sil · ná

Magdo, jež vnáruč lě zve.

J. JONAŠ, NK.
1954.